

ЕФЕКТИВНІ МЕТОДИ БОРОТЬБИ З ЛЕПТОСПІРОЗОМ У ВЕЛИКОМУ МІСТІ

Бергман О. А., здобувач вищої освіти ОП «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – **Петькун Г. В.**, асп.

Національний університет біоресурсів та природокористування України, м. Київ, Україна

Вступ. Актуальність проблеми лептоспірозу зумовлена тим, що він завдає значну соціальну та економічну шкоду. Великі міста часто стають осередками цього захворювання через більшу концентрацію гризунів та інших резервуарних тварин. Щороку в усьому світі реєструється близько 500 000 випадків захворювання, летальність становить 5–20% [1].

Мета: дослідити ефективні методи боротьби з лептоспірозом у великому місті.

Методи і матеріали: в ході дослідження було проаналізовано ряд наукових статей з онлайн-ресурсів ScienceDirect та Research Gate.

Результати: боротьба з лептоспірозом у великому місті може бути складною через наявність багатьох факторів, що сприяють поширенню цієї інфекції, проте існує кілька ефективних методів:

1. Важливо забезпечити належну гігієну у великому місті, включаючи чистоту водоймищ, утримання відходів та відповідну утилізацію сміття. Це допоможе зменшити контакт зі збудником лептоспірозу, який може перебувати у воді та ґрунті [4].

2. Регулярне вакцинування собак та інших тварин, які можуть бути резервуарами лептоспір, може допомогти запобігти поширенню хвороби.

3. Особистий захист, такий як використання рукавичок та захисного одягу під час роботи у зоні можливого забруднення, може зменшити ризик зараження лептоспірозом [2].

4. Створення заходів громадської охорони здоров'я, спрямованих на підвищення обізнаності щодо ризику потенційного зараження, які мають бути спрямовані на широку громадськість, роботодавців, лікарів загальної практики та тих, хто відноситься до груп в зоні ризику [2].

5. Посилення контролю за популяцією гризунів, які є основними резервуарами інфекції – родентициди, пастки та захист харчових продуктів у відповідь на збільшення чисельності гризунів [3].

6. Важливо вчасно діагностувати та лікувати хворих людей та тварин, щоб запобігти подальшому поширенню інфекції.

7. Необхідним є створення національних та міжнародних баз даних, а також покращений доступ до даних моніторингу незвичайних екологічних подій [3].

8. Використання геномних і протеомних знань для розуміння біології лептоспір з прямим застосуванням цих знань у покращенні лікувальних і профілактичних заходів, особливо для бідних груп населення [3].

Висновки: таким чином, профілактика та контроль зосереджені на зменшенні джерела інфекції та запобіганні проникненню лептоспір у організм людей та тварин. Важливо застосовувати комплексний підхід і співпрацювати з місцевою владою та організаціями з охорони здоров'я для досягнення найкращих результатів. Проте все ще актуальним залишається питання стосовно найефективнішого методу профілактики лептоспірозу.

Бібліографічний список:

1. Dupouey, J., Faucher, B., Edouard, S., Richet, H., Kodjo, A., Drancourt, M., & Davoust, B. (2014). Human leptospirosis: an emerging risk in Europe?. *Comparative immunology, microbiology and infectious diseases*, 37(2), 77-83.

2. Forbes, A. E., Zochowski, W. J., Dubrey, S. W., & Sivaprakasam, V. (2012). Leptospirosis and Weil's disease in the UK. *QJM: An International Journal of Medicine*, 105(12), 1151-1162.

3. Hartskeerl, R. A., Collares-Pereira, M., & Ellis, W. A. (2011). Emergence, control and re-emerging leptospirosis: dynamics of infection in the changing world. *Clinical microbiology and infection*, 17(4), 494-501.
4. Socolovschi, C., Angelakis, E., Renvoisé, A., Fournier, P. E., Marié, J. L., Davoust, B., ... & Raoult, D. (2011). Strikes, flooding, rats, and leptospirosis in Marseille, France. *International Journal of Infectious Diseases*, 15(10), 710-715.